

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1848

гр. София, 06.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 2-РИ СЪСТАВ, в закрито заседание на
шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г. Б. Ц.

като разглежда докладваното от Г. Б. Ц. Административно наказателно дело №
20221110214049 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 248 от ГПК](#). Образувано е по повод постъпила молба,
вх.№115564/26.04.2023 г., от адв. В. И. - САК - пълномощник на М. С. Г., ЕГН *****,
с която на основание чл.248, ал.1 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, вр.чл.63, ал.3 от ЗАНН се търси
изменение на решение от 28.03.2023 г., постановено по НАХД №14049/2022 г. по описа на 2
състав, СРС, НО в частта за разносните, сторени от жалбоподателя за процесуално
представителство пред първата съдебна инстанция.

След като разгледа искането и съобрази закона, съдът намира следното:

С Решение от 28.03.2023 г. на 2-ри състав, НО - СРС, постановено по НАХД
№14049/2022 г., е отменено наказателно постановление №BG17032022/5800/P8-
386/09.08.2022 г., издадено от Директор на Национално тол управление (НТУ) към Агенция
„Пътна инфраструктура“ (АПИ), с което на М. С. Г., ЕГН *****, е наложено наказание
„Глоба“ в размер на 1800,00 лева за нарушение на чл.179, ал.3а от ЗДвП. Агенция „Пътна
инфраструктура“ е осъдена да заплати, на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата,
разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 480,00 лева, които да бъдат преведени
по сметка на жалбоподателя.

Съобщението за постановяване на решението е връчено на жалбоподателя чрез
процесуалния му представител адв. И., на 13.04.2023г., видно от обратна разписка. Изрично
в диспозитива му е посочено, че то подлежи на обжалване в 14-дневен срок по реда на глава
XII от Административнопроцесуалния кодекс, съобразен и с нормата на чл.63 от Закона за
административните нарушения и наказанията.

Съгласно разпоредбата на чл.248, ал.1 от ГПК, към която препраща правилото на
чл.63 от ЗАНН, в срока за обжалване съдът по искане на страните може сам да допълни или
измени постановеното от него решение в частта на разносните. В конкретния случай срокът
за обжалване е бил 14-дневен от съобщаването на решението на страните, като за молителя

той е започнал от 14.04.2023 г. и е изтекъл на 28.04.2023 г. Молбата е датирана на 26.04.2023 г., поради което следва да се приеме, че тя е подадена в рамките на установения с нормата на чл.248, ал.1 от ГПК срок. Доколкото изхожда от процесуално легитимирано лице, тя се явява допустима. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

В производството пред настоящата съдебна инстанция процесуалният представител на жалбоподателя своевременно е направил искане за присъждане на разноски, като е представил списък с разноски от 580,00 лева, с уточнението, че в този размер е включен и данък добавена стойност. С решението на съда спорът е решен в полза на М. С. Г., ЕГН *****, като са присъдени и разноски, на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата, в размер на 480,00 лева и в полза на жалбоподателя, които да бъдат изплатени по негова сметка. Констатира се обаче пропуск да бъде съобразена разпоредбата на §2а от Допълнителните разпоредби на Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (ДР на Наредбата), тълкувана във връзка с чл.36 от Закона за адвокатурата, като към изчисления минимален размер, за регистрираните по ЗДДС адвокати, бъде начислен дължимият данък върху добавената стойност. От друга страна, определената сума по разноските следва да бъде изплатена на представлявалия въззивника в производството адвокат, а не на М. С. Г.. В този смисъл, съдът намира аргументите на жалбоподателя, изложени в молбата за изменение на решението в частта за разноските, за основателни.

При съобразяване на нормата на §2а от ДР на Наредбата, към изчисления с решението от 28.03.2023 г. размер от 480,00 лева на дължимото адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗАНН, следва да бъде добавен размерът на дължимия данък върху добавената стойност, изчислен върху тази стойност. Същият в конкретния случай възлиза на 96,00 лева. Окончателният размер на минималното възнаграждение възлиза на 576,00 лева. Претендираната от процесуалния представител на жалбоподателя стойност от 580,00 лева превишава едва с 4,00 /четири/ лева така изчислената като минимална за възнаграждението, поради което и с оглед обема на извършената от него процесуална дейност няма пречка да бъде присъдена в нейната цялост.

По аргумент от разпоредбата на чл.38, ал.2, вр.ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата, разноските за адвокатско възнаграждение по настоящото дело, изчислени върху сумата от 580,00 лева, следва да бъдат заплатени от Агенция „Пътна инфраструктура“ на адв. В. И., като в тази връзка решението в частта за разноските бъде изменено и относно лицето, в полза на което и по чиято сметка следва да се нареди присъдената сума.

Така мотивиран, на основание [чл.248](#), ал.1 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, вр.чл.63д, ал.1 от ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 2-ри състав

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ решение от 28.03.2023 г., постановено по НАХД №14049/2022 г. по описа на СРС, НО, 2 състав, **В ЧАСТТА ЗА РАЗНОСКИТЕ**, с която Агенция „Пътна

инфраструктура“, на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата е осъдена да заплати по сметка на М. С. Г., ЕГН *****, разноски в размер на 480,00 лева, представляващи възнаграждение за предоставена от представлявалия го в производството адвокат безплатна правна помощ, като:

УВЕЛИЧАВА присъдените разноски, дължими от Агенция „Пътна инфраструктура“ от 480,00 лева на 580,00 лева и **ОСЪЖДА** Агенция „Пътна инфраструктура“ да ги заплати в полза на адв. В. И., личен номер ***** и по нейна сметка, като адвокатско възнаграждение за предоставена от нея безплатна правна помощ, а не по сметка на М. С. Г., ЕГН *****.

Определението подлежи на обжалване пред Административен съд – София град по реда на глава XII от АПК в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____